

**ПРИЛОЖЕНИЕ НА WOLFRAM MATHEMATICA В ОБУЧЕНИЕТО ПО
ТЕМАТА „ЕКСТРЕМУМ НА ФУНКЦИЯ НА ДВЕ ПРОМЕНЛИВИ“****Валентина Тодорова-Лазарова¹, Пенка Иванова²**¹*TU-Gabrovo*²*TU-Gabrovo***APPLICATION OF WOLFRAM MATHEMATICA IN THE TEACHING
PROCESS CONCERNING THE TOPIC “EXTREMA OF FUNCTIONS IN
TWO VARIABLES”****Valentina Todorova-Lazarova¹, Penka Ivanova²**¹*TU-Gabrovo*²*TU-Gabrovo***Abstract**

In this paper the development of educational content on the topic "Extrema of a function of two variables" is proposed. A mathematical method is applied to find the stationary points and local extrema. The sequence of mathematical operations is implemented by means of Wolfram Mathematica system.

Keywords: functions in two variables, extrema, computer algebra system.

ВЪВЕДЕНИЕ

Човешкият капитал е един от производствените фактори и определя икономическия растеж [1]. Образованието е един от начините за неговото увеличаване.

Във време, когато технологичните иновации се откриват в почти всяка част в нашето ежедневие, е необходимо да се развие научно и технически грамотно общество. Поддържането на днешното ниво на развитие на науката и технологиите се основава на съвременните инженери.

Математиката като самостоятелна дисциплина е в основата на научните дисциплини. Тя е езикът на науката. Чрез символите еднозначно се изразяват идеи. Математиката предоставя инструмент в света на изследователската работа, обработването и анализирането на данни, съставяне на модели. Качественото образование по математика е възможност да се влезе в света на науката и технологиите [2,3].

Математиката е начин на мислене, основан на абстракция. Абстрактният характер на математическите знания (понятия) изисква онагледяване. За тази цел се използват системи за компютърна алгебра (СКА) и графични калкулатори, които са продукт на съвременния дигитален свят. Към днешна дата СКА са интегрирани в университетското образование и са инструмент за обучение по математика. Автономността и независимостта в университетите им дава свободата да избират измежду многото налични СКА [4].

ИЗЛОЖЕНИЕ

Математика отразява следните два етапа на решаване на задача – мислене върху проблема и след това манипулиране на символи според правилата. Формално, математиката се състои от последователни правила за изчисления. Този възглед за математиката, като действия със символи, лежи в основата на

изчисленията. Съществуващите системи за компютърна алгебра, които се използват във втората фаза - манипулиране със символи, предоставят незабавна обратна връзка за верността на знанията и решаването на задачата. Също така, облекчават изчисленията на ръка и по този начин се дава възможност на студентите да се концентрират върху осмисляне и решаване на по-сложни идеи и задачи.

В Технически университет - Габрово, СКА са интегрирани в курса по „Висша математика-2 част“, както и в курса по „Приложна математика“, с използването на Wolfram Mathematica и в частност Wolfram Cloud.

Wolfram Mathematica е универсална система за научно-технически пресмятания с разбираем интерфейс, с визуализирана и подобрена среда за работа, улесняваща до максимална степен дейността на всеки студент.

Системата Wolfram Mathematica работи с всички компютърни операционни системи и позволява да се обменят данни в много стандартни формати. Тя се състои от две части - Ядро (Kernel) и Интерфейс (Front End).

Използването на системата помага за по-бързо и конкретно решаване на математически проблеми, като запазва условията, решенията и визуализациите в един документ (Notebook). С помощта на хипервръзки може да се пренасочва както в една тетрадка, така и между различни такива.

Wolfram Mathematica позволява документът да бъде структуриран на секции, както и да бъдат въвеждани на текстови полета. Това дава добра възможност за изготвяне на електронни методични материали.

Осъществява се споделяне и изчисления в уникална хибридна облачна-десктоп среда чрез присъединяването на Wolfram Mathematica с облачно пространство [8].

В своята статия "Multivariable calculus with understanding and how to assess it" Daniela Velichova разглежда темата за функция на няколко променливи, като представя резултати относно глобален и локален екстремум и прилага СКА за построяване на графика [5]. Ungsana Chundang използва СКА също за визуализации на градиент и графика на функция на няколко променливи [6]. Herrero Debón, в статията "Absolute extrema of two variables functions" дава

резултати от изследване за абсолютен екстремум, направени „на ръка“ и прилага СКА при определяне на дефиниционна област и графика на функция на две променливи [7].

В направения обзор по темата “Екстремум на функция на две променливи” се показва основно графика на функция на две променливи и не се описва алгоритъмът за изчисление.

Обучението по математика чрез използване на компютърни системи има следните целеви насоки:

1. задълбочаване познанията на студентите по съответната математическа дисциплина;
2. акуратна работа с математически софтуер;
3. правилна интерпретация на компютърните резултати.

В настоящата статия се представя решение на задача, блок-схема (фиг.1) и програма за намиране на локален екстремум.

Задача: Да се изследва за локален екстремум функцията:

$$f(x, y) = y^3 + 4xy + 2x^2y + 4.$$

1. Решение.

Намиране на първите частни производни:

$$\begin{aligned} f_x &= 4y + 4xy = 4y(1 + x); \\ f_y &= 3y^2 + 4x + 2x^2. \end{aligned}$$

Определяне на стационарните точки като се реши системата:

$$\begin{cases} 4y(1 + x) = 0 \\ 3y^2 + 4x + 2x^2 = 0. \end{cases}$$

Получава се, че функцията има четири стационарни точки: $M_1(0,0)$, $M_2(-2,0)$,

$$M_3\left(-1, -\sqrt{\frac{2}{3}}\right), M_4\left(-1, \sqrt{\frac{2}{3}}\right).$$

Пресмятат се вторите частни производни:

$$f_{xx} = 4y, f_{xy} = f_{yx} = 4 + 4x, f_{yy} = 6y.$$

За детерминантата на Хесе се получава:

$$\Delta = 24y^2 - 16(1 + x)^2.$$

За точката $M_1(0,0)$: $\Delta = -16 < 0 \Rightarrow$ в т. M_1 функцията няма локален екстремум:

$$f_{sad}(0, 0) = 4.$$

За точката $M_2(-2,0)$: $\Delta < 0 \Rightarrow$ в т. M_2 функцията няма екстремум:

$$f_{sad}(-2, 0) = 4.$$

За точката $M_3\left(-1, -\sqrt{\frac{2}{3}}\right)$: $\Delta = 16 > 0 \Rightarrow$ в т. M_3 функцията има екстремум и от

$f_{xx}(M_3) = -4\sqrt{\frac{2}{3}} < 0 \Rightarrow$ екстремумът е локален максимум:

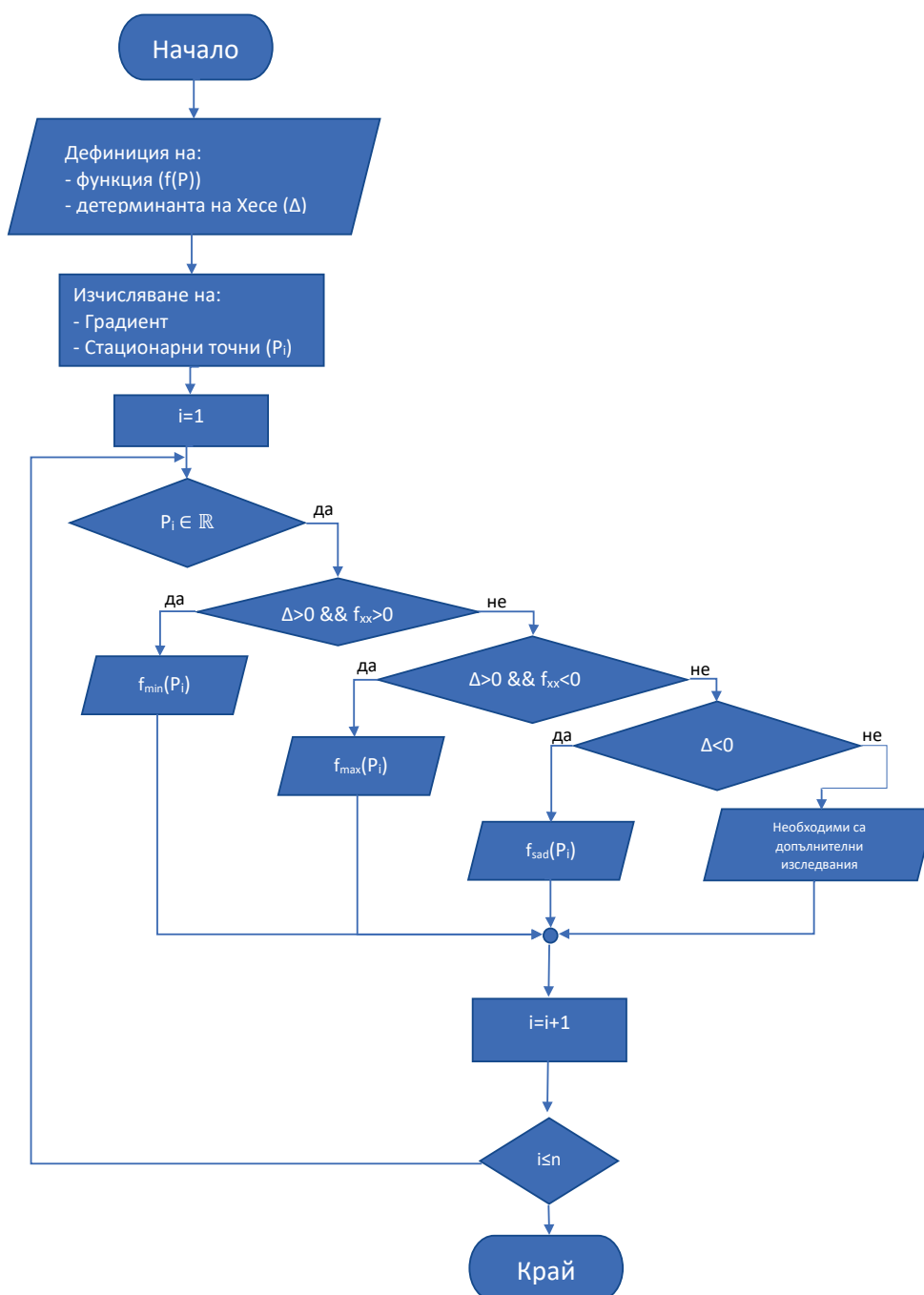
$$f_{max}\left(-1, -\sqrt{\frac{2}{3}}\right) = \frac{4}{9}(9 + \sqrt{6}).$$

За точката $M_4\left(-1, \sqrt{\frac{2}{3}}\right)$: $\Delta = 16 > 0 \Rightarrow$ в та-

зи точка функцията има екстремум и от
2. Блок-схема

$f_{xx}(M_4) = 4\sqrt{\frac{2}{3}} > 0 \Rightarrow$ в т. M_4 екстремумът е локален минимум:

$$f_{min}\left(-1, \sqrt{\frac{2}{3}}\right) = \frac{4}{9}(9 - \sqrt{6}).$$

Фиг. 1. Блок-схема на програма за намиране на екстремум на функция на две променливи

3. Програма

```

Clear[f,Δ,H,x,y];
(* Дефиниция на функцията f(p) *)
f[x_,y_]:=y^3+4x*y+2*x^2*y+4;
(* За градиента използваме вградена
функция
Grad[f[x,y],{x,y}] *)
Print["∇f=",Simplify[Grad[f[x,y],{x,y}]];
(* Дефиниция на Хесиана *)
H[f_]:={{D[f[x,y],x,x],D[f[x,y],x,y]},
{D[f[x,y],y,x],D[f[x,y],y,y]}};
(* Операторът Evaluate показва,
че трябва да се премине към
променливи x и y. *)
Hess[x_,y_]:=Evaluate[H[f]];
Δ[x_,y_]:=Evaluate[Det[H[f]]];
(* Определяне на стационарните точки
*)
Solutions=Solve[Grad[f[x,y],{x,y}]=={0,0},{
x,y}];
(* n е броя на решенията. *)
n=Dimensions[Solutions][[1]];
(* Дефинираме множество от точки *)
Points=Table[{0,0},{i,1,n}];
Print["Стационарни точки"];
(* Оператор /. служи за подмяна на
неизвестните с
техните стойности. Чете се ReplaceAll *)
For[i=1,i<=n,i++,
Points[[i]]={x,y}/.Solutions[[i]];
{xi,yi}=Points[[i]];
(* Изключване на точките с комплексни
координати *)
If[Abs[Im[xi]]+Abs[Im[yi]]==0,
Print["P",i,"=",Points[[i]]]
];
Print["Hf=",MatrixForm[Simplify[H[f]]]];
Print["Δ(P)=",Simplify[Δ[x,y]]];
(* Изследване на поведението на
функцията в стационарните точки *)
For[i=1,i<=n,i++,
(* Избор на конкретна точка Pi *)
{xi,yi}=Points[[i]];
(* Проверка дали Pi(xi,yi) е точка с
реални координати *)
If[Abs[Im[xi]]+Abs[Im[yi]]==0,
(* Проверка дали Pi(xi,yi) е точка, в
която f(P) има минимум *)

```

```

If[And[Δ[xi,yi]>0,Hess[xi,yi][[1,1]]>0],
Print["f_min[P",i,"]=",f[xi,yi]]];
(* Проверка дали Pi(xi,yi) е точка, в
която f(P) има максимум *)
If[And[Δ[xi,yi]>0,Hess[xi,yi][[1,1]]<0],
Print["f_max[P",i,"]=",f[xi,yi]]];
(* Проверка дали точката Pi(xi,yi) е
седлова *)
If[Δ[xi,yi]<0,Print["f_sad[P",i,"]=",f[xi,yi]]];
(* Ако Δ(Pi)=0 не можем да направим
заключение *)
If[Δ[xi,yi]==0,
Print["f?[P",i,"]=",f[xi,yi]]]
];
(* Начертаване на графиката на z=f(P) *)
Plot3D[f[x,y],{x,-5,1},{y,-2,2},
AxesLabel->{x,y,"f(P)"},
BoxRatios->{1,1,1},
AxesStyle->Directive[Red,Italic,18]]

```

$$\nabla f = \{4(1+x)y, 4x + 2x^2 + 3y^2\}$$

Стационарни точки

$$P1 = \{-2,0\}$$

$$P2 = \{-1, -\sqrt{\frac{2}{3}}\}$$

$$P3 = \{-1, \sqrt{\frac{2}{3}}\}$$

$$P4 = \{0,0\}$$

$$Hf = \begin{pmatrix} 4y & 4(1+x) \\ 4(1+x) & 6y \end{pmatrix}$$

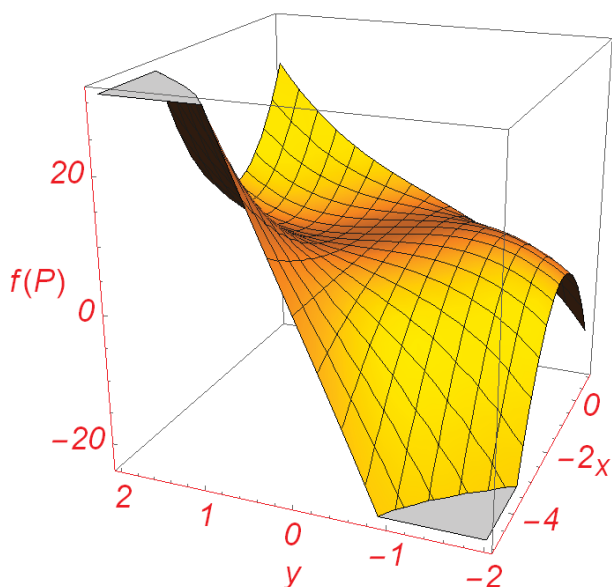
$$\Delta(P) = -8(2 + 4x + 2x^2 - 3y^2)$$

$$f_{\text{sad}}[P1] = 4$$

$$f_{\text{max}}[P2] = 4 + \frac{4\sqrt{\frac{2}{3}}}{3}$$

$$f_{\text{min}}[P3] = 4 - \frac{4\sqrt{\frac{2}{3}}}{3}$$

$$f_{\text{sad}}[P4] = 4$$

Фиг. 2. Графика на функцията
 $f(x, y) = y^3 + 4xy + 2x^2y + 4$

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Решението на дадената задача със система за компютърна математика е по-бързо за изпълнение, изключително конкретно и дава много добра визуализация чрез съответните команди и естествено се възприема с по-голям ентузиазъм от студентите в сравнение с чисто математическото решение. При решаване „на ръка“ е необходимо да използваме математически методи за всяка нова функция, докато веднъж създадена програмата може да бъде приложена многократно, като е необходимо само въвеждане на съответната функция. Изучаването на математика с помощта на компютърни систе-

ми повишава активността на студентите в час и също така засилва тяхната мотивация за учене.

REFERENCE

- [1] Robert E. Lucas, On the mechanics of economic development, Journal of Monetary Economics, Volume 22, Issue 1, 1988, Pages 3-42, ISSN 0304-3932,
- [2] Vázquez, Juan Luis. "The importance of Mathematics in the development of Science and Technology." Boletín de la Sociedad Española de Matemática Aplicada 19 (2001): 69-112.
- [3] Murphy, T. J., & Goodman, R., & Hofer, M., & White, J., & Black, E., & Kline, B. (1999, June), Using Mathematica With Multivariable Calculus Paper presented at 1999 Annual Conference, Charlotte, North Carolina.
- [4] Artigue, M. Learning Mathematics in a CAS Environment: The Genesis of a Reflection about Instrumentation and the Dialectics between Technical and Conceptual Work. International Journal of Computers for Mathematical Learning 7, 245 (2002).
- [5] Velichová, Daniela. "Multivariable calculus with understanding and how to assess it." Proc. of the 14th SEFI MWG seminar (eds. M. Demlova, D. Lawson), Loughborough. 2008.
- [6] Chundang, Ungsana. "Using CAS for the visualization of some basic concepts in calculus of several variables." TCM Conference, Japan. 1998.
- [7] Herrero Debón, Alicia. "Absolute extrema of two variables function." (2016). <http://hdl.handle.net/10251/68276>
- [8] www.wolfram.com accessed 9/21/2022.